

[Fiskeriministeren.]

bemærkninger ud over endnu en gang at understrege, at jeg tror, det er nyttigt, at vi har kunnet føre denne debat på et sagligt grundlag. Vi har fået redegjort for de enkelte partiers vurdering af situationen, og regeringen har fået en række opfordringer fra partier her i folketinget, opfordringer, som jeg har noteret mig. Jeg håber, at den fortsatte debat kan hvile på et tilsvarende sagligt grundlag.

Ordføreren for forespørgerne (Bjørn Poulsen):

Jeg vil gerne takke for ministerens redegørelse, skønt jeg ikke har fået særlig præcise svar på de spørgsmål, jeg har stillet, hvad jeg kun kan beklage.

Med hensyn til spørgsmålet om fjernfiskeri – og her tænker jeg især på det forsøgsfiskeri, som skal foregå ved Vestafrikas kyst – bad jeg sådan set bare om at få regeringens mening om, hvordan man vil klare de problemer, der vil følge af noget sådant, men det kunne altså ikke lade sig gøre.

I øvrigt synes jeg, der er dukket en ret interessant ting frem i denne debat, og det er hr. Erlendssons efter min mening nye indstilling i spørgsmålet om kvoter. Hr. Erlendsson har i dag fremsat en udtalelse, som er meget interessant for den videre fiskeridebat her i landet. For at forstå dens betydning synes jeg, vi må se på, hvad hr. Erlendsson og fremskridtspartiet i det hele taget tidligere har sagt. Tidligere har fremskridtspartiet vendt sig mod enhver form for kvotering. Både hr. Erlendsson og i særdeleshed hr. Glistrup har talt ud fra devisen: fisk los, og lad markedskræfterne regulere fiskeriet! Dette standpunkt så vi senest fremført under valgkampen bl. a. af hr. Glistrup. I dag har hr. Erlendsson skiftet signaler: nu anerkendes kvoteringsprincippet, og han udtrykker kun skepsis over for visse kvoteringer. Det er noget nyt og væsentligt.

Dette skifte skyldes, at hr. Erlendsson har beskæftiget sig en del med dr. phil. Erik Ursins databeregnete Nordsømodel – en meget interessant model for resten. Denne model, der er beregnet ud fra 11 fiskearter, viser, at der kan fiskes hårdt, forudsat at det gøres efter et ganske bestemt mønster. Det er denne forudsætning, der er interessant, for man kan nemlig kun bruge dr. Ursins model i sin argumentation, hvis man samtidig anerkender, at der fiskes kvoteret.

Derfor vil jeg spørge hr. Erlendsson, om

hans indlæg i dag skal forstås således, at man nu anerkender selve kvoteringsprincippet. I hr. Erlendssons indlæg rejstes spørgsmålet om bl. a. tobisen og blåhvillingen, og for dem mente han ikke, der overhovedet skulle være nogen form for kvotering. Nu er hr. Erlendsson i det daglige læge, og han ved jo, at forebyggelse kan være en meget god ting. Jeg tror, at dansk fiskerierhverv vil være bedst tjent med, at man også på dette område kigger på en kvoteringsordning, så man ikke lige pludselig står i den situation, som det er sket for andre fiskearter, at en kvotering nu er livsnødvendig. Så jeg tror nok, at hr. Erlendsson skal tage sin indstilling op til nøjere overvejelse.

Sådan en debat om fiskeriet er jo ikke alene et spørgsmål om økonomi, og det er jo ikke alene et spørgsmål om beskæftigelse. Jeg synes også, man i en sådan debat skal berøre spørgsmålet om de mennesker, der er beskæftiget inden for denne sektor.

Der blev for et års tid siden offentliggjort en rapport fra Specialarbejderforbundet i Danmark angående sikkerheden til søs, og det var ærlig talt et tankevækkende dokument, for der findes vel ikke i dette kongerige en arbejdsplads, der er så ulykkesramt som netop fiskeriet.

Jeg tror nok, at man i fremtiden bliver nødt til at se på spørgsmålet om bemandingsregler. Man bliver nødt til at se på spørgsmålet om, hvordan man egentlig talt indretter disse kuttere rent sikkerhedsmæssigt. Skal vi sige, at loven måske har været en smule lemfældig på dette område. Når man læser en rapport som den fra Specialarbejderforbundet i Danmark, kan det nok få en til at tænke lidt over, om ikke der mangler nogle bestemmelser hist og her for, hvordan man indretter og hvordan man bygger og hvordan man sejler en kutter eller et skib af den størrelse.

SF er tidligere fremkommet med nogle tanker om, at fiskeriet må være forbeholdt fiskere. Det tror vi stadig væk. Vi mener, at det er det eneste rimelige. Dette, at der er kommet en masse folk fra forskellige liberale erhverv ind som økonomiske indskydere, begunstiget af vores skatteregler, er forkert. Det slår alt det, der ligger bag fiskeriets opbygning, hele den solidaritet, som sådan set ligger til grund for det danske fiskeris opbygning, nemlig partsfiskeriet, at det er én samlet besætning, der sejler ud sammen, i stykker. Det er meget forkert, som det efterhånden desværre er ved at være tilfældet,